ΕΛΛΗΝΕΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5750

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ

Ἠθικῶς αὐτάρκεις πρέπει νὰ εἶναι σήμερον οἱ Ἕλληνες. Διότι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ παρουσιάσουν, ἀκόμη μίαν φοράν, τὴν ποιοτικὴν ὑπεροχήν των. Ἐκείνην τὴν ὑπεροχήν, ποὺ προσδιορίζεται καὶ σφραγίζεται ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης καὶ τῆς δικαιοσύνης. Αἱ κάλπαι θὰ παραστοῦν μάρτυρες τῆς ὑπάρξεως ἀμφοτέρων. Θὰ γίνουν παραστάται εἰς τὴν θεμελίωσιν κάποιου νέου μεγάλου σταθμοῦ, ποὺ θὰ εἶναι, συγχρόνως, καὶ ἀφετηρία διὰ προσθέτους εὐρυτέρας πραγματοποιήσεις. Θὰ ἀποβοῦν — πρέπει νὰ ἀποβοῦν — αἱ ἐγγυήτριαι δυνάμεις τῆς γαλήνης, τῆς προόδου, τῆς ἀκμῆς.

Μὲ αὐτὸ τὸ τρίπτυχον τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀκατάβλητοι, ὑπερήφανοι, κυρίαρχοι ἐργάται τοῦ μέλλοντός μας, ἂς προσέλθωμεν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπερτάτου χρέους πρὸς τὴν Πατρίδα. Εἶναι μία μάχη, ποὺ πρέπει νὰ κερδηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας χάριν τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των. Ἐχθροὶ δὲ εἶναι ὅσοι ναρκοθετοῦν τὴν ὁδὸν τῆς ἀνορθώσεως. Ὅσοι ὑπονομεύουν τὴν βάσιν τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας. Ὅσοι ὑποσκάπτουν τὸ ἔδαφος τῆς γονιμοποιήσεως τοῦ μόχθου, τῶν ἰδεῶν, τῆς φυλετικῆς εὐφυΐας. Ἐχθροί, μὲ δύο λόγια, εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος», τῶν συκοφαντιῶν, τῶν ὕβρεων, τῆς πολιτικῆς ἀπάτης. Ὑπάρχουν, ἆρά γε, πολλοί, ποὺ εἰμποροῦν νὰ αἰσθάνωνται τακτοποιημένοι μὲ τὴν συνείδησίν των, ἐὰν στοιχίσουν τὴν φάλαγγα τοῦ ἀναρχισμοῦ; Ἀρνούμεθα νὰ τὸ δεχθῶμεν. Διότι τὸ θεωροῦμεν προσβολὴν καὶ ταπείνωσιν διὰ τὸν φιλότιμον Ἕλληνα, ποὺ ἔχει ὡριμότητα, εὐφυΐαν, πεῖραν καὶ ἔνστικτον.

Ἔχει, πράγματι, βαρύτητα ἰδιαζούσης ἀποφασιστικότητος ἡ σημερινὴ ψῆφος. Διότι θὰ κρίνῃ διὰ πολλὰς γενεὰς ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ προηγηθεῖσαι τρεῖς ψηφοφορίαι ἠγωνίσθησαν. Θὰ κρίνῃ τὴν γαλήνην, τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν ὁμαλότητα τῶν θεσμῶν, τὴν Δημοκρατίαν. Θὰ κρίνῃ τὴν ὑπόστασιν τῆς Πατρίδος. Ἂς ἀκούσωμεν τὸ προσκλητήριον τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς προκατάληψιν, χωρὶς δοκησισοφίας, χωρὶς τὴν περιττὴν πολυτέλειαν τῆς διαθέσεως πειραματισμῶν, χωρὶς ἐπικινδύνους συναισθηματισμούς. Ἡ ἀπάντησις δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι μία. Ἀπάντησις ἐπιβλητική, ἐνθουσιώδης, κατηγορηματική: Καραμανλῆς.

Αὐτός, λοιπόν, αὔριον καὶ πάλιν εἰς τὸν οἴακα τῆς ἐθνικῆς Εἱμαρμένης. Καραμανλῆς. Διότι εἶναι ὁ μόνος, ποὺ εἰμπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ. Νὰ ὁδηγήσῃ μὲ ἱκανότητα, μὲ τάλαντον, μὲ τιμὴν πρὸς τὴν νέαν Ἑλλάδα. Τὴν Ἑλλάδα τὴν νέαν, ποὺ πρέπει νὰ ἀναδυθῇ ἀπὸ τὰς ψηφοδόχους. Ὀνειροπόλος καὶ πραγματοποιός. Ἐγγυητὴς τῶν μεγάλων ἐπιτευγμάτων. Ὄρθιος ἀγωνιστὴς τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ. Ὑπερήφανος οἰκοδόμος εἰρήνης καὶ εὐημερίας, ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ἐκφράζει τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἱστορικῆς ὥρας μὲ τὴν πληρότητα ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἔχουν ἐκφράσει ὅλοι οἱ μεγάλοι τῆς Ἑλληνικῆς δημιουργίας. Ἐκφράζει τὸ αἴτημα τῶν καιρῶν καὶ τὴν ἐκπλήρωσίν του. Ἐκφράζει τὸν παλμὸν τοῦ Λαοῦ, τὸν ὁποῖον ὑπηρέτησε καὶ θὰ ὑπηρετήσῃ μὲ τὸ ἱερὸν πάθος πιστοῦ, μὲ τὴν ἔξαρσιν μυσταγωγοῦ τῆς Ἰδέας, μὲ τὴν δύναμιν ἐμπνεύσεως καὶ ἐφαρμογῆς ἥρωος ἐπικῆς δημιουργίας. Καὶ αὐτὴ ἡ ἔκφρασις πρέπει νὰ ὁλοκληρωθῇ. Ὁ Λαὸς θὰ δώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχήν του τὴν ἔγκρισιν διὰ τὴν πορείαν πρὸς τὸν εἰρηνικὸν θρίαμβον. Καὶ θὰ ἀποδείξῃ συνάμα, ὅτι γνωρίζει νὰ ὀρθώνῃ παράδειγμα, διὰ τῆς περιφρονήσεως ἐκείνων, ποὺ ὑπάρχουν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ψεύδους καὶ ἀγωνίζονται διὰ λογαριασμὸν τῆς ἀνωμαλίας. Θὰ δώσῃ αὐστηρὸν μάθημα εἰς τοὺς ψεύστας καὶ τοὺς συκοφάντας, οἱ ὁποῖοι περιφέρουν τὴν κραυγαλέαν μηδαμινότητά των ὡς πρώτην ὕλην ἀπάτης καὶ ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Ἡ σημερινὴ ἐτυμηγορία πρέπει νὰ μείνῃ δίδαγμα πλήρες σοφίας, ἠθικοῦ δυναμισμοῦ, ἱστορικῆς ποιότητος, πνευματικῆς ὑπεροχῆς. Δὲν ἀξίζουν οὐδὲ ὅσον τὰ γύψινα ἀγαλματίδια, ποὺ κυκλοφοροῦν ἀθρόως εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν πανηγύρεων. Καὶ βλάπτουν περισσότερον ἀπὸ ὅλους μαζὶ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος. Διότι δὲν εἶναι ἁπλῶς ἐχθροί. Εἶναι προαγωγοὶ τῶν ἐχθρῶν.

Χωρὶς δισταγμόν, λοιπόν. Χωρὶς ταλαντεύσεις. Χωρὶς ματαίας καὶ — ἐν προκειμένῳ — ἐπιβλαβεῖς χριστιανικότητας. Μαστιγώσατε διὰ τῆς ψήφου σας, Ἕλληνες, τοὺς περιφρονητὰς τῆς θελήσεώς σας. Μὴ τιμωρήσετε ἁπλῶς. Ἐκδικηθῆτε. Εἶναι καὶ ἡ ἐκδίκησις, κάποτε, δημιουργία. Καί, ὁπωσδήποτε, ἀσφάλεια.

★

Κατὰ τοῦ Καραμανλῆ ἡνώθησαν ὅλοι. Καὶ ἡνώθησαν ἀκόμη καὶ μὲ τὸν κομμουνισμὸν εἰς τὸ κοινὸν σύνθημα: Νὰ πέσῃ ὁ Καραμανλῆς.

Ἔναντι ὅλων αὐτῶν τῶν συνησπισμένων «ἡγετῶν» καὶ κομμάτων ἵσταται ἕνας: Ὁ τίμιος, ὁ εἰλικρινής, ὁ δυνατὸς εἰς τὴν σκέψιν καὶ θελληματικὸς εἰς τὴν ἀπόφασιν. Ὁ Καραμανλῆς. Μὲ παράπλευρον πολύτιμον συνεργάτην του τὸν Παναγιώτην Κανελλόπουλον, ἄξιον τέκνον τῶν Πατρῶν. Δὲν εἶναι δημοκόπος ὁ Καραμανλῆς. Εἶναι ἡγέτης, τοῦ ὁποίου ἡ σκέψις φωτίζει τὸν δρόμον τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι κομματάρχης. Εἶναι ὁδηγὸς συνειδήσεων. Τῶν τιμίων Ἑλληνικῶν συνειδήσεων, τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην. Τῶν ὑγιῶν Ἑλληνικῶν συνειδήσεων, τῶν ὁποίων ἐνσαρκώνει τὸ Κίνημα. Ἕνα κίνημα, ποὺ ἐχρειάσθη καὶ χρειάζεται τὸν Καραμανλῆν, ὡς θεμελιωτήν, ὡς οἰκοδόμον, ὡς δημιουργὸν καὶ ἀναμορφωτήν.

★

Ὄρθρος Κυριακῆς. Οἱ πρῶτοι ἦχοι τῆς καμπάνας ἂς περάσουν βαθειὰ εἰς τὰς ψυχάς μας.

Ἂς σηκωθῶμεν σήμερον ἐνωρίτερον. Ἂς κινήσωμεν χαρούμενα, αἰσιόδοξα, φωτεινὰ τὴν σκέψιν. Καὶ ἂς ξεκινήσωμεν διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς κυριαρχίας μας. Εἴμεθα, βέβαια, ἕτοιμοι. Δὲν ἔχομεν διλήμματα: Καραμανλῆς. Καὶ ἔπειτα ἥσυχοι, γαλήνιοι, εὐτυχεῖς. Θὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἀκέραιον ἐκπληρωθῆ τὸ χρέος μας.

★

Καὶ αὔριον! Ἡ αὔριον, ἡμέρα ξεκινήματος πρὸς τὴν νέαν δημιουργίαν.

Ὅλοι μαζί, μὲ τὴν πίστιν κορυφωμένην. Μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ριπίζοντα τὴν Σημαίαν τοῦ Ἔθνους. Μὲ τὰς σκέψεις ὁδηγουμένας ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς ἐπηυξημένης εὐθύνης.

Ὅλοι μὲ τὸν Καραμανλῆν πρωτεργάτην, ὁδηγόν, ἐντολοδόχον καὶ ἐντολέα διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ μέλλοντος.

Κάποια νέα σελὶς θὰ ἔχῃ ἀρχίσῃ. Ὁ Καραμανλῆς μόνον εἰμπορεῖ νὰ τὴν γεμίσῃ γρήγορα μὲ τίτλους ἐπιτευγμάτων πρὸς ὄφελος ὅλων. Αὐτός, χωρὶς τὰ ἑρπετά, ποὺ παριστάνουν τοὺς ἀντιπάλους.

Παραμερίσατε, Ἕλληνες, τοὺς σκώληκας. Θάψατε μὲ τὴν ψῆφον σας τὰ κομματικὰ πτώματα, ποὺ τοὺς συντηροῦν. Ἀνοίξατε, μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην σας εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν ζωήν, τὴν ὁδὸν καὶ προχωρήσατε. Ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδος θὰ κερδηθῇ. Νὰ εἶσθε βέβαιοι. Θὰ τὸ ἀποδείξῃ πανηγυρικῶς ἡ αὔριον.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Η ΠΕΡΙΦΑΝΗΣ ΝΙΚΗ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Δ.Α. ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΕΙ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 2. Ἡ περιφανὴς νίκη τῆς ΕΡΕ κατὰ τὰς αὐριανὰς (σημερινὰς) ἐκλογὰς θεωρεῖται ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη καὶ τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀνεφάνει τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς σήμερον παντοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοῦ κ. Καραμανλῆ, ὀγκοῦται συνεχῶς ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Ἀντικειμενικοὶ παρατηρηταί, συγκρίνοντες τὰς πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι διαβιβάζονται ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων, ἐτόνιζον τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ὅτι ἡ προεκλογικὴ συνεργασία τῆς Ἑνώσεως Κέντρου μὲ τὴν ΕΔΑ διεκόπη τὴν ἑσπέραν σήμερον καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς ΕΔΑ διετάχθησαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς «θέσεις» των καὶ νὰ ψηφίσουν τοὺς πριμοδοτηθέντας ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ὑποψηφίους.

Μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν οἱ ἡγέται τῆς Ἑνώσεως Κέντρου διετήρουν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὡμίλων μέχρι πρό τινος περὶ ὑπερψηφίσεως τῆς Ε.Κ. καὶ προσεποιοῦντο ὅτι ἀνεχώρησαν ἤδη ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, ἐπανῆλθον εἰς τὰς τάξεις των καὶ ἤδη ἐτάχθησαν ἀναφανδὸν κατὰ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Χαρακτηριστικὸν εἶναι καὶ τὸ διάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ψηφοφόρους ὁ πρόεδρος τῆς ΕΔΑ Πασσαλίδης, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. Καλιμάνης ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ ΚΚΕ. Ὑπερψηφίσατε, ἐτόνισαν καὶ οἱ δύο, τοὺς συνδυασμοὺς τῆς ΕΔΑ καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ νίκη θὰ εἶναι ἰδική μας. Ἡ νίκη θὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας. Ταὐτοχρόνως ἐκάλουν τοὺς ὀπαδούς των νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐπιφυλακῇ.

Τὰ διαγγέλματα τῶν δύο ἡγετῶν τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, γνωσθέντα μεταξὺ τοῦ περιβάλλοντος τῶν κ. κ. Παπανδρέου καὶ Βενιζέλου, ἐκόρεσαν τὴν ἀπογοήτευσιν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου διὰ νεωτέρου διαγγέλματός του πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καταβάλλει μίαν ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου τοὺς ψηφοφόρους τῆς ΕΔΑ.

Οἱ ἀντικειμενικοὶ παρατηρηταὶ προσέθετον ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐπροδόθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀπὸ τοὺς συνεργάτες του. Ὁ κ. Παπανδρέου χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων ὡς εὔπιστος πολιτικὸς ἀνήρ, ὅστις παρασύρεται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπὸ τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν, τὴν ὁποίαν καὶ ὑποδηθεῖ εἰς τὸ διαβρωτικὸν της ἔργον. Διὰ τοῦ «ἀνενδότου» ἀγῶνος του ἔδωσε τὴν πανοπλίαν εἰς τὴν ΕΔΑ νὰ διεισδύσῃ τόσον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν παλαιοὺς καὶ δεδοκιμασμένους θεσμούς. Ἐστράφη ἐναντίον τοῦ Στέμματος, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποσπάσῃ τοὺς δυσηρεστημένους ἀριστεροὺς καὶ ὅτι θὰ δυνηθῇ, ἔπειτα ἀπὸ μίαν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν 40 ἐτῶν, νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα διὰ τῆς πλειοψηφίας.

Μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν ἐκλογῶν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ΕΔΑ, ἐργασθέντες πυρετωδῶς, βάσει ἐντολῶν τῶν διοικήσεών των, ὑπέθαλπτων καὶ ἐνίσχυον τὸν κ. Παπανδρέου εἰς τὸν φρενίρη δρόμον του. Τὴν τελευταῖαν ὅμως στιγμήν, ὀλίγας μόνον ὥρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὑπανεχώρησαν, κατόπιν ἐντολῆς, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰς τάξεις των.

Οἱ ἴδιοι ὡς ἄνω παρατηρηταὶ προσθέτουν ὅτι εἰς τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησεν ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν, εἰμὶ μίαν ὀξεῖαν πολιτικὴν ἐναντίον τῆς Ε.Ρ.Ε., ὠθούμενος προφανῶς ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις ὅτι οἱ ψηφοφόροι τῆς ΕΔΑ θὰ τὸν ἐνισχύσουν. Τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» θὰ ἐκδοθῇ αὔριον Δευτέραν μὲ τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε νὰ ἐκφρασθῇ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ ἐλευθέρως καὶ ἡσύχως.-Θὰ πλήξῃ σληρῶς κάθε παραβάτην τῶν κειμένων νόμων

ΜΑΚΡΑΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 2.— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν αὐριανῶν (σημερινῶν) ἐκλογῶν, ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μαυρομιχάλης ἀπηύθυνε χθὲς ἀπὸ ραδιοφώνου τὸ κατωτέρω μήνυμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν:

«Αὔριον (σήμερον) 3ην Νοεμβρίου οἱ Ἕλληνες πολῖται θὰ ἐκφράσουν τὴν κυρίαρχον θέλησίν των, ἐκλέγοντες ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦν νὰ ἐμπιστευθοῦν τὰς τύχας τῆς χώρας.

»Ἡ κυβέρνησις, πιστή εἰς τὰς ἐπαγγελίας της, ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα καὶ προητοίμασε κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἐκφρασθῇ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ ἐλευθέρως καὶ ἡσύχως.

»Ἰσταμένη μακρὰν, εἰς ἴσην ἀπόστασιν, ἀπ' ὅλα τὰ κόμματα, ἡ κυβέρνησις ἐχάραξε καὶ ἠκολούθησε σταθερῶς, ἐν τῇ πράξει, τὴν εὐθεῖαν πάντοτε ὁδὸν μὲ ἀπόλυτον ἀμεροληψίαν. Βεβαίως θὰ ἐπαγρυπνήσῃ ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν ἐπικρατήσουν αἱ αὐταὶ συνθῆκαι ὁμαλότητος καὶ ἡρεμίας καὶ θὰ πλήξῃ σκληρῶς πάντα παραβάτην τῶν κειμένων νόμων. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἡ κυβέρνησις ἔχει πρωτίστως τὴν ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεως τοῦ λαοῦ. Στηριζομένη εἰς τὴν πολιτικὴν ὡριμότητά του, πιστεύει ὅτι θὰ λείψουν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς αἱ ἀντεγκλήσεις, αἱ ὀξύτητες ἐν γένει καὶ πᾶν ὅ,τι θίγει ἢ παρακωλύει τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα τῶν ἄλλων πολιτῶν.

»Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν κινδύνων τῆς διπλοψηφίας. Διὰ τοῦ συστήματος τῆς λεξικογραφήσεως τῶν ὀνομάτων τῶν ἐκλογέων εἶναι βεβαία καὶ ταχεῖα ἡ ἀποκάλυψις τῶν διπλοψηφιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν ποινῆς, ἥτις φθάνει μέχρι 5 ἐτῶν κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον.

»Ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἔχουν πλήρει συναίσθησιν τῶν πρὸς τὸ Ἔθνος ὑποχρεώσεών των, ὡς διεπιστώθη τοῦτο κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον καὶ ὅτι θὰ συμβάλουν θετικῶς εἰς τὴν ἐμπέδωσιν πλήρους τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) ἡμέραν.

»Τέλος, κάμνω ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἡγέτας τῶν κομμάτων ὅπως ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως καὶ παρέλθῃ ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι ἡ ἐν τῷ συνόλῳ ἄψογος διεξαγωγὴ των, θὰ ἀποτελέσῃ τὸ πρῶτον κύριον βῆμα διὰ τὴν δημιουργίαν ὁμαλῶν πολιτικῶν συνθηκῶν, τῶν ὁποίων τόσον ἀνάγκην ἔχει ἡ χώρα».

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΣ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν χθές, εἰς Κ. Κλειτορίαν ἐξερράγη χειροβόμβις καπνογόνος Ἰταλικῆς προελεύσεως, τὴν ὁποίαν περιειργάζοντο οἱ μαθηταὶ Χρ. Ἡρ. Βελώνης, 12 ἐτῶν καὶ Δημ. Τρυφ. Λατάνη 10 ἐτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθῇ ὁ πρῶτος.

ΕΙΣ ΤΗΝ 4ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ:
Ποῦ θὰ ψηφίσουν σήμερον οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Πατρέων

Ὑπενθυμίζεται εἰς τοὺς ψηφοφόρους τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ὅτι ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ἐκ τοῦ Νόμου, δὲν θέλει σταυρὸν προτιμήσεως.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΧΤΙΔΑ

Τώρα εἶναι βράδυ καὶ τὸ σπίτι εἶναι καλὰ κλεισμένο. Τίποτα τὸ κακὸ καὶ τὸ ἐχθρικὸ δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ κατῶφλι του. Μὰ τὸ παιδιάστικο μυαλό εἶναι σαστισμένο... Ἔχει μιὰ εἰκόνα τρομερὴ στὴ σκέψη του. Θυμάται τὸ θάνατο τοῦ παπποῦ. Θυμάται τὴς τελευταῖες ἀντιφεγγιὲς τοῦ ἥλιου, ποὺ ἄναψαν στὴν κάμαρά του κοκκινόμαυρες φλόγες. Καὶ τὴς σκιὲς ἀκόμη, ποὺ ἔγιναν ἐκεῖ μέσα πιὸ βαρειές. Τὸ κρεββάτι, τὸ ἄσπρο κεφάλι γερμένο δείχνει πὼς ἡσυχάζει. Μὰ ἔχει τὸ πρόσωπο φουσκωμένο κι' ἀνασαίνει ὧρες - ὧρες μὲ θόρυβο. Τώρα, ἀνοίγει τὰ μάτια καὶ κυττάζει τριγύρω, σὰν νὰ μὴ καταλαβαίνῃ ποῦ βρίσκεται. Τὸ στόμα τοῦ παπποῦ εἶναι μισάνοιχτο καὶ μιὰ ἀνείπωτη τρομάρα ζωγραφίζεται στὰ χαρακτηριστικά του. Ἀπὸ τὰ χείλη του δὲ βγαίνει καμμιὰ κουβέντα, μόνον ἕνα ἀδύνατο ψέλλισμα, ποὺ ξεχωρίζει μιὰ δισύλλαβη λεξούλα: Μάννα, μάν...να». Κι' ἔτσι ρυθμικὰ πᾶνε κι' ἔρχονται ἡ δυὸ αὐτὲς συλλαβὲς στὸ στόμα του καὶ φουσκώνουν τὰ μαγουλά του, σὰν νἆναι τελευταῖες γουλιὲς ζωῆς.

Στὴ ζωή του, κανένας δὲν εἶπε ἀκούσει νὰ τὴν ἀναφέρῃ. Δὲ μίλησε ποτὲ γιὰ τὴ μάννα του, οὔτε τ' ἄρεσε νὰ γυρίζῃ στὰ παληά, στὰ ξεχασμένα πράματα τοῦ νοῦ καὶ τῆς ζωῆς. Τώρα, ὅμως, τὴ φωνάζει... Ἦταν σὰν νὰ ξανγυρίζε στὴν ἀρχή... Στὴν ἀνέφερη καὶ ἀνώφελη προσφυγή. Στὸν ὑπέρτατο τρόμο... ποὺ φέρνει τὸ τέλος. Κι' ὁ βόγγος βγαίνει μαζὶ μὲ τὴς συλλαβὲς βαθὺς κι' ἡ ἀνάσα δύσκολη. Κουνάει τὰ χέρια του πάνω - κάτω μὲ σπαραγμό. Καὶ ἦταν σᾶν νὰ πάλευε ἐνάντια στὸν ὕπνο, ποὺ ἐρχότανε λίγο - λίγο. Τώρα, ὁ παπποῦς φαίνεται ἥσυχος καὶ στὰ μάτια του ἔχει ἀπομείνει τὸ ἀντιφέγγισμα τῆς δύσης. Ἡ κόρες εἶναι βαρειὲς καὶ πλανιῶνται ἀπὸ δῶ κι' ἀπ' ἐκεῖ καὶ κάνουν τὸ γλυκὸ πρόσωπό του ἀγνώριστο. Κι' αὐτὸ φέρνει στὰ παιδιὰ ἕνα τρεμούλιασμα.

Πίσω ἀπὸ τὴ μισοανοιγμένη πορτούλα, τρία κεφαλάκια παρακολουθοῦνε, μὲ μάτια διάπλατα, τὸ ἄγριο ἀγκάλιασμα, ποὺ κάνει ὁ Χάρος στὸν παπποῦ. Ἔβλεπαν τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο νὰ ἰσκιώνῃ καὶ νὰ πέφτῃ σ' ἕνα βύθισμα μακρυνό. Νομίζουν πὼς τὸν ρουφάει κάποια ἀντλία... κι' ἀκοῦνε τὴν ἀπαίσια μηχανὴ τοῦ θανάτου ν' ἀπλώνεται σ' ὅλο τὸ σπίτι. Καὶ ἦταν ὁ ρόγχος του ὅμοιος μὲ φυσαλλίδα, ποὺ σκάει στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Ἦταν ἡ στερνὴ ἀνάσα καὶ ὁ ὕστατος παφλασμὸς σ' ὁλόκληρο τὸ βαρὺ κορμί, ποὺ ζητάει νὰ γαντζωθῇ στὴ ζωή, κι' ὅταν ἡ ψυχὴ βρίσκεται ἀκόμα στὰ δόντια. Τὸ κεφάλι τοῦ παπποῦ γλύστρησε τώρα στὸ πλευρό... Κι' ἔπειτα σωπαίνουν ὅλα...

Τώρα, τὰ τρία μικρὰ κλαῖνε, γιατί κλαῖνε κι' οἱ μεγάλοι. Καὶ στὸ μεταξὺ ὅλα ξεχνιῶνται... Καὶ τὸ σπίτι παίρνει τὴ συνηθισμένη του ὄψη. Μά, τὰ παιδιὰ κάτι τὰ βασανίζει... Εἶναι ὁ θάνατος! Αὐτὸ τὸ ἀκατανόητο πρᾶμα, ποὺ ποτὲ τους δὲν ἔχουν ἰδῆ καὶ ὅμως τὸ φοβοῦνται, ἀφοῦ ρούφηξε καὶ τὸν παπποῦ ἀκόμα. Αὐτὴ ἡ θύμηση κυνηγάει τὰ παιδιὰ καὶ τὴν ἄλλη μέρα καὶ πολλὲς ἀκόμα μέρες. Καὶ κάθε βράδυ, σᾶν γυρίσῃ ὁ ἥλιος στὴ δύση, τὰ παιδιὰ ἀκοῦνε τὴν ἀνάσα του... Καὶ στὴς καρδοῦλες τους ἁπλώνεται μιὰ καταχνιὰ παγωμένη. Εἶναι ἡ θανατερὴ πνοὴ τοῦ θηρίου, ποὺ ἅρπαξε τὸν παπποῦ. Κυματιστὴ ἡ μορφή του περνάει ἀπὸ τὸ μυαλό τους καὶ χαράζουνται ἡ τελευταῖες ὧρες του μέσα ἐκεῖ, μὲ ἀκρίβεια ἀλάθευτη. Κι' ὅλα γίνονται σὲ λίγο ἀσχημάτιστα καὶ μπερδεμένα, σᾶν σκόνη ἀπὸ χιλιάδες ἄτομα, ποὺ χορεύουν τυχαῖα πάνω σὲ μιὰ ἀχτῖδα τῆς δύσης. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὸ τὸ χάος, τὰ δυὰ μάτια τοῦ παπποῦ χαμογελᾶνε, μέσα σὲ κάτι ἀσύνορο... Σᾶν νἆναι κι' αὐτὸς κουκκίδα σκόνης, ποὺ χοροπηδάει πάνω σὲ μιὰ τελευταία ἀχτῖδα τοῦ ἥλιου.

ΕΥΑ